श्री. पांत्रीस बोलनो थोकडो

अने

शिखामणना १८२ बोल.

श्रावक श्राविकाओने भणवाना अर्थे

छपावी प्रसिद्ध करनार.

पोपटलाल मोतीलाल शाह.

बुकसेलर अने कमीशन एजन्ट

सारंगपुर—अमदाबाद.

आवृत्ति पहेली.

सन १९११. प्रत. १०००

किंमत दोढ आनो

अमदावाद—दाणापीठामां आवेला श्री 'आत्मबंधु प्रीन्टींग प्रेस'मां शाह. वाडीलाल मोतीलाले छाप्युं.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराअिट विभाग]

अनुक्रमांक ૩૭૫૪ वर्गांक

पुस्तकनुं नाम પાંત્રીસ બાળનો ટાકડો

विषय ५३१

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઇટ-સંગ્રહ
૩૭૪૪

श्री पांत्रीश बोलनो थोकडो

१ पहेले बोले नरकगति, तिर्यंचगति, मनुष्यगति अने देवतानीगति ए चार गति जाणवी ॥

२ बीजे बोले एकेंद्रिय जाति, बेइंद्रिय जाति, त्रींद्रिय जाति, चौरिंद्रिय जाति अने पंचेंद्रिय जाति ए पांच जाति जाणवी ॥

३ त्रीजे बोले पृथ्वीकाय, अपकाय, तेउकाय, वायु काय, वनस्पतिकाय अने त्रसकाय ए छ काय जाणवी ॥

४ चोथे बोले श्रोतेंद्रिय, चक्षुइंद्रिय, घ्राणेंद्रिय, रसेंद्रिय, अने स्पर्शेंद्रिय ए पांच इंद्रिय जाणवी ॥

५ पांचमे बोले आहार पर्याप्ति, शरीर पर्याप्ति, इंद्रिय पर्याप्ति, श्वासोच्छ्वास पर्याप्ति, भाषा पर्याप्ति अने मनः पर्याप्ति ए छ पर्याप्ति जाणवी ॥

६ छट्ठे बोले पांच इंद्रिय तथा मनबळ, वचनबळ अने कायबळ ए त्रण बळ एवं आठ अने नवमो श्वा-

सोछ्वास तथा दशमो आयु ए दश प्राण जाणवा ॥

७ सातमे बोले औदारिक शरीर, वैक्रिय शरीर, आहारक शरीर, तैजस शरीर अने कार्मण शरीर ए पांच शरीर जाणवां ॥

८ आठमे बोले सत्यमनोयोग, असत्य मनोयोग, मिश्र मनोयोग, अने व्यवहार मनोयोग ए मनना चार योग तथा सत्य वचनयोग, असत्य वचनयोग, मिश्र वचनयोग अने व्यवहार वचनयोग ए चार वचनना योग तथा औदारिक काययोग, औदारिक मिश्र काययोग, वैक्रिय काययोग, वैक्रियमिश्र काय योग, आहारक काययोग, आहारक मिश्र काययोग अने कार्मण काययोग ए साते कायाना योग एवं सर्वमळी पंदर योग जाणवा ॥

९ नवमे बोले मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, मनःपर्यवज्ञान अने केवलज्ञान एवं पांचज्ञान तथा मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान अने विभंगज्ञान एवं त्रण अज्ञान तथा चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, अवधिदर्शन अने केवल-

दर्शन एवं चार दर्शन मळी बार उपयोग जाणवा ॥

१० दशमे बोले ज्ञानावरणीय कर्म, दर्शनावरणीय कर्म, वेदनीय कर्म, मोहनीय कर्म, आयुकर्म, नामकर्म, गोत्रकर्म अने अंतराय कर्म ए आठ कर्म जाणवां ॥

११ अगीआरमे बोले मिथ्यात्व गुणठाणु, शास्वादन गुणठाणु, मिश्र गुणठाणु, अव्रतिसम्यग्दृष्टि गुणठाणु, देशविरति गुणठाणु, प्रमत्त गुणठाणु, अप्रमत्त गुणठाणु, निवृत्तिबादर गुणठाणु, अनिवृत्तिबादर गुणठाणु, सूक्ष्मसंपराय गुणठाणु, उपशांतमोह गुणठाणु, क्षीणमोह गुणठाणु, सयोगीकेवली गुणठाणु, अने अयोगीकेवली गुणठाणुं एवं चौद गुणठाणां जाणवां ॥

१२ बारमे बोले जीव शब्द, अजीव शब्द अने मिश्रशब्द ए त्रण विषय श्रोतेंद्रियना छे तथा काळो, नीलो, पीळो, रातो अने धोळो ए पांच विषय चक्षुरिंद्रियना छे तथा सुरभिगंध अने दुर्भिगंध ए बे विषय घ्राणेंद्रियना छे तथा कडवो, कषायलो, खाटो, मीठो अने तीखो ए पांच विषय रसेंद्रियना छे तथा सुंवाळो,

खरखरो, हळवो, भारे, शीत, उष्ण, लूखो अने चोपडयो ए आठ विषय स्पर्शेंद्रियना छे एवं सर्व मळी पांचे इंद्रियना त्रेवीश विषय जाणवा ॥

१३ तेरमे बोले जीवने अजीव करी जाणे ते मिथ्यात्व, अजीवने जीव करी जाणे ते मिथ्यात्व, धर्मने अधर्म करी जाणे ते मिथ्यात्व, अधर्मने धर्म करी जाणे ते मिथ्यात्व, साधुने असाधु करी सद्दहे ते मिथ्यात्व, असाधुने साधु करी सद्दहे ते मिथ्यात्व, संवरभाव सेवन रूप मोक्षमार्ग तेने उन्मार्ग करी सद्दहे ते मिथ्यात्व. विषयादि सेवनरूप उन्मार्ग तेने मोक्षमार्ग करी सद्दहे ते मिथ्यात्व, वायरो आदिक रूपी पदार्थने अरूपी करी सद्दहे ते मिथ्यात्व, मोक्षादिक अरूपी पदार्थने रूपी करी सद्दहे ते मिथ्यात्व ए दश प्रकारनां मिथ्यात्व जाणवां ॥

१४ चौदमे बोले नव तत्त्वना जाणपणा विषे एकशोने पंदर बोल धारवा ते कहे छेः–

॥ प्रथम जीव तत्वना चौद बोल कहेछे. एक सूक्ष्म

एकेंद्रिय, बीजा बादर एकेंद्रिय, त्रीजा बेंद्रिय, चोथा त्रींद्रिय, पांचमा चउरिंद्रिय, छठ्ठा असंज्ञि पंचेंद्रिय, अने सातमा संज्ञि पंचेंद्रिय, ए सात जातिना जीव छे तेना एक पर्याप्ता अने बीजा अपर्याप्ता एम बन्ने भेदे गणतां चौद भेद जीवना जाणवा ॥

॥ बीजा अजीवतत्वना चौद बोल कहेछे. धर्मास्ति कायनो खंध,देश अने प्रदेश ए त्रण भेद तथा अधर्मास्ति कायनो खंध, देश अने प्रदेश ए त्रण भेद तथा आकाशास्तिकायनो खंध, देश अने प्रदेश ए त्रण भेद अने काळद्रव्यनो एकज भेद एवं दश भेद अरूपी अजीवना थया तेनी साथे पुद्गलना खंध, देश, प्रदेश अने परमाणु ए चार भेद रुपी छे ते मेळवतां चौद भेद थाय छे ॥

॥ पुण्य नव प्रकारे बंधाय छे ते नव भेद लखिये छीये. अन्नपुणे, पाणपुणे, लेणपुणे, सेणपुणे, वथ्थपुणे, मनपुणे, वयपुणे, कायपुणे अने नमस्कारपुणे एवं नव ॥

॥ पाप अढार प्रकारे बंधाय छे ते लखीये छीये. प्राणातिपात, मृषावाद, अदत्तादान, मैथुन, परिग्रह,

क्रोध, मान, माया, लोभ, राग, द्वेष, कलह, अभ्याख्यान, पैशून्य, परपरिवाद, रति अरति, माया मृषावाद, मिथ्यात्वशल्य एवं अढार भेद जाणवा ॥

॥ आश्रव वीश प्रकारे कहे छे. १ मिथ्यात्वाश्रव, २ अव्रताश्रव, ३ प्रमादाश्रव, ४ कषायाश्रव, ५ योगाश्रव, ६ हिंसा करवी ते प्राणातिपाताश्रव, ७ मृषावादाश्रव, ८ चोरी करवी ते अदत्तादानाश्रव, ९ कुशीलाश्रव, १० परिग्रह राखवुं ते परिग्रहाश्रव, ११ श्रोतेंद्रियने मोकळी राखे ते श्रोतेंद्रियाश्रव, १२ चक्षुइंद्रियने मोकळी राखे ते चक्षुइंद्रियाश्रव, १३ घ्राणेंद्रियने मोकळी राखे ते घ्राणेंद्रियाश्रव, १४ रसेंद्रियने मोकळी राखे ते रसेंद्रियाश्रव, १५ स्पर्शेंद्रियने मोकळी राखे ते स्पर्शेंद्रियाश्रव, तेमज मनादिक त्रणने मोकळां राखे ते, १६ मनाश्रव, १७ वचनाश्रव, अने १८ कायाश्रव, १९ भंडोपकरणलेवा मूकवानी अजयणा (अयत्ना) करे ते भंडोपकरणाश्रव, २० सुचिकुसंग सेवन करे ते कुसंगाश्रव एवं वीश भेद जाणवा ॥

॥ संवरना वीश भेद कहे छे. १ समकीत संवर, २ व्रतपच्चखाण संवर, ३ अप्रमाद संवर, ४ अकषाय संवर, ५ अयोग संवर, ६ प्राणातिपात संवर, ७ मृषावाद न बोले ते संवर, ८ अदत्त न ले ते संवर, ९ मैथुन न सेवे ते संवर, १० परिग्रह न राखे ते संवर, ११ श्रोतेंद्रियने वश करे ते संवर, १२ चक्षुइंद्रियने वश करे ते संवर, १३ घ्राणेंद्रियने वश करे ते संवर, १४ रसेंद्रियने वश करे ते संवर, १५ स्पर्शेंद्रियने वश करे ते संवर, १६ मन वश करे ते मन संवर, १७ वचन वश करे ते वचन संवर, १८ काय वश करे ते काय संवर, १९ भंडोपकरणनी अजयणा न करे ते संवर, २० सुचि कुसंग न सेवे ते संवर ॥

॥ निर्जराना बार भेद कहे छे. १ अनशन तप, ऊणोदरी तप, ३ वृत्तिसंक्षेप तप, ४ रसत्याग तप, ५ कायक्लेश तप, ६ संलीनता तप, ७ प्रायश्चित्त तप, ८ विनय तप, ९ वैयावृत्त तप, १० सज्झाय तप, ११ ध्यान तप, १२ कायोत्सर्ग तप, एवं बार ॥

॥ बंध तत्त्वना चार भेद कहे छे. प्रकृत्ति बंध, स्थिति बंध, अनुभाग बंध अने प्रदेश बंध. एवं चार थया ॥

॥ मोक्ष तत्त्वना चार भेद कहे छे. एक ज्ञान, बीजो दर्शन, त्रीजो चारित्र अने चोथो तप. ए नव तत्त्वना जाणपणा आश्रयी एकसो ने पंदर बोल कह्या ॥

१५ पंदरमे बोले द्रव्यात्मा, कषायात्मा, योगात्मा, उपयोगात्मा, ज्ञानात्मा, दर्शनात्मा, चारित्रात्मा अने वीर्यात्मा ए आठ प्रकारना आत्मा कह्या छे ॥

१६ शोलमे बोले १ असुरकुमार, २ नागकुमार, ३ सुवर्णकुमार, ४ विद्युत्कुमार, ५ अग्निकुमार, ६ दीपकुमार, ७ दिशाकुमार, ८ उदधिकुमार, ९ स्तनितकुमार, १० वायुकुमार ए दश भुवनपतिना दश दंडक तथा सात नारकीनो एक दंडक तथा पृथ्वीकाय, अपकाय, तेउकाय, वायुकाय अने वनस्पतिकाय ए पांच थावरना पांच दंडक तथा बेंद्रिय, त्रींद्रिय अने चउरिंद्रिय ए त्रण विकलेंद्रियना त्रण दंडक एवं ओगणीश थया अने वीशमो तिर्यंच पंचेंद्रियनो, एकवीशमो मनुष्यनो,

बावीशमो व्यंतरिक देवोनो, त्रेवीशमो ज्योतिषी देवोनो अने चोवीशमो वैमानिक देवीनो एवं चोवीश दंडक जाणवा ॥

१७ सत्तरमे बोले कृष्ण लेश्या, नील लेश्या, कापोत लेश्या, तेजोलेश्या, पद्मलेश्या अने शुक्ल लेश्या ए छ लेश्या जाणवी ॥

१८ अढारमे बोले मिथ्यादृष्टि, समभिथ्या एटले मिश्रदृष्टी अने समकीतदृष्टि ए त्रण दृष्टि जाणवी ॥

१९ ओगणीशमे बोले: आर्त्तध्यान, रौद्रध्यान, धर्म ध्यान अने शुक्लध्यान ए चार ध्यान जाणवां ॥

२० वीशमे बोले धर्मास्तिकायादि छ द्रव्य छे तेने त्रीश बोले ओळखीयें ते कहे छे. तिहां प्रथम धर्मास्ति काय. द्रव्य ते द्रव्यथकी एक द्रव्य, क्षेत्र थकी चौदराज लोक प्रमाण, काळ थकी आदि अंत रहित, भावथकी अरूपी, गुणथकी जीवपुद्गलने चालवानी सहाय आपनार, ए पांच बोले धर्मास्तिकायने ओळखीये ॥

॥ अधर्मास्तिकाय पण द्रव्यथकी एक द्रव्य, क्षेत्रथकी चौदराज लोक प्रमाण, काळथकी अनादि अनंत, भावथकी अरूपी अने गुणथकी स्थिर रहेनारने सहाय आपनार ए पांच बोले ओळखीए ॥

॥ आकाशास्तिकाय. द्रव्यथकी एक द्रव्य, क्षेत्रथकी लोकालोक प्रमाण, काळ थकी अनादि अनंत, भाव थकी अरूपी अने गुणथकी अवकाश आपनार ए पांच बोले ओळखीये ॥

॥ काळद्रव्य द्रव्यथकी एक द्रव्य, क्षेत्रथकी अढीद्वीप प्रमाण, काळथकी अनादि अनंत, भावथकी अरूपी, गुणथकी वर्त्तना लक्षण ए पांच बोले ओळखीये.

॥ पुद्गलास्तिकायद्रव्य. द्रव्यथकी अनंता द्रव्य, क्षेत्रथकी चौदराजलोक प्रमाण, काळथकी अनादि अनंत, भावथकी रूपी अने गुणथकी पूरण गलन, सडण पडण, विध्वंसण लक्षण, ए पांच बोले ओळखीये ॥

॥ जीवास्तिकायद्रव्य. द्रव्यथकी अनंता द्रव्य, खेत्र-

थकी चौदराजलोक प्रमाण. काळथकी अनादि अनंत, भावथकी अरूपी अने गुणथकी चेतन गुण लक्षण, ए पांच बोले ओळखीये. एवं सर्व मळी त्रीश बोल थया ॥

२१ एकवीशमे बोले एक जीवराशि अने बीजी अजीवराशि ए बे राशि जाणवी ॥

२२ बावीशमे बोले श्रावकनां बारव्रत कहेछे. तिहां पहेले व्रते त्रसजीवने हणे नही अने स्थावर जीवनी मर्यादा करे, बीजे व्रते पांच मोटकां जूठ बोले नही, त्रीजे व्रते मोटकी चोरी करे नही, चोथे व्रते परस्त्री नो त्याग करे अने पोतानी स्त्रीनी मर्यादा करे, पांचमे व्रते परिग्रहनी मर्यादा करे, छठे व्रते दिशानी मर्यादा करे, सातमे व्रते पंदर कर्म्मादाननी मर्यादा करे, आठमे व्रते अनर्थ दंडनी मर्यादा करे, नवमे व्रते सामायिक करे, दशमे व्रते देशावकाशिक करे, अगीआरमे व्रते पोसह उपवास करे, बारमे व्रते साधु मुनिराजने सूजतां शुद्ध आहार पाणी आपे, एवं बार व्रत जाणवां ॥

२३ त्रेवीशमे बोले साधुनां पांच महाव्रत कहे छे.

साधुजी, मने वचने कायाये करी कोइ जीवने सर्वथा प्रकारे पोते हणे नही, हणावे नही अने हणताने रुडुं जाणे नही ते प्रथम प्राणातिपात विरमणव्रत जाणवुं.

॥ साधु महाराज, मने वचने कायाये करी सर्वथा प्रकारे पोते जुठुं बोले नही, बीजाने जुठुं बोलावे नही अने जुठुं बोलताने रुडुं जाणे नही ते बीजुं मृषावाद विरमण व्रत जाणवुं ॥

॥ साधुजी, मने वचने कायाये करी सर्वथा प्रकारे पोते चोरी करे नही, बीजा पासे करावे नही अने करता प्रत्ये अनुमोदे नही ते त्रीजुं अदत्तादान विरमणव्रत जाणवुं ॥

॥ साधुजी, मने वचने कायाये करी सर्वथा प्रकारे मैथुन पोते सेवे नही, बीजा पासे सेवरावे नही अने सेवताने रुडुं जाणे नही ते चोथुं ब्रह्मचर्यव्रत ॥

॥ साधुजी, मने वचने कायाये करी सर्वथा पोते परिग्रह राखे नही, बीजाने रखावे नही, अने राखताने

रूडुं जाणे नही ते पांचमुं परिग्रह विरमण व्रत ॥

॥ हवे ए पांच महाव्रतना भांगा कहे छे ॥

॥ पहेला प्राणातिपात विरमण व्रतना भांगा एक्याशी थाय ते कहे छे.

९ पृथ्वीकायने हणे नही, हणावे नही अने हणताने रुडुं जाणे नही तेना मन, वचन अने काया ए त्रण योगे करी नव भांगा थाय.

९ अपकायने हणे नही, हणावे नही अने हणताने रुडुं जाणे नही मन, वचन, कायाये करी.

९ तेउकायने हणे नही, हणावे नही अने हणताने रुडुं जाणे नही मन, वचन अने कायाये करी.

९ वायुकायने हणे नही, हणावे नही अने हणताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाये करी.

९ वनस्पतिकायने हणे नही, हणावे नही. हणताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाये करी.

९ बे इंद्रियने हणे नही, हणावे नही अने हणताने

रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाये करी.
१ त्रेंद्रियने हणे नही, हणावे नही अने हणताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाये करी.
१ चौरिंद्रियने हणे नही, हणावे नही अने हणताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाये करी.
१ पंचेंद्रियने हणे नही, हणावे नही अने हणताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाये करी.

बीजा मृषावाद विरमण व्रतना भांगा

छत्रीश थाय ते कहे छे.

१ क्रोधना आवेशथी असत्य बोले नही, बोलावे नही, बोलताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन, कायाथी.
१ हास्यथी जुठुं बोले नही, बोलावे नही अने बोलताने रुडुं जाणे नही, मन, वचन अने कायाये करी.
१ भयथी जुठुं बोले नही, बोलावे नही, बोलताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाये करी.
१ लोभथी जुठुं बोले नही, बोलावे नही, बोलताने

रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाये करी.

त्रीजा अदत्तादान विरमणव्रतना भांगा
चोपन थाय ते कहे छे.

१ अल्प चोरी करे नही, करावे नही अने करताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाये करी.
१ घणी चोरी करे नही, करावे नही अने करताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाये करी.
१ न्हानी चोरी करे नही, करावे नही अने करताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाये करी.
१ महोटी चोरी करे नही, करावे नही, अने करताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाये करी.
१ सचित वस्तुनी चोरी करे नही, करावे नही, करताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन, कायाये करी.
१ अचित्त वस्तुनी चोरी करे नही, करावे नही, करताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन, कायाये करी.

चोथा मैथुन विरमणव्रतना भांगा सत्तावीश

थाय ते कहे छे.

१ देवतानी स्त्रीने भोगवे नही, भोगवावे नही, भोगवताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन, कायाये करी.

१ मनुष्यनी स्त्रीने भोगवे नही, भोगवावे नही अने भोगवताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन अने कायाथी.

१ तिर्यंचनी स्त्रीने भोगवे नही, भोगवावे नही, अने भोगवताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन, कायाथी.

॥ पांचमा परिग्रह विरमणव्रतना भांगा चोपन

थाय ते कहे छे.

१ अल्प परिग्रह राखे नही, रखावे नही, अने राखताने रुडुं जाणे नही मन, वचन. अने कायाये करी.

१ घणो परिग्रह राखे नही, रखावे नही अने राखताने रुडुं जाणे नही मन, वचन, अने कायाये करी.

१ न्हानो परिग्रह राखे नही, रखावे नही, अने राखताने रुडुं जाणे नही. मन, वचन, अने कायाथी.

१ महोटो परिग्रह राखे नही, रखावे नही, अने राख-

तानें रुडुं जाणे नही मन, वचन, अने कायाथी.

९ सचित्त वस्तुनो परिग्रह राखे नही, रखावे नही अने राखताने रुडुं जाणे नही मन, वचन अने कायाथी.

९ अचित्त वस्तुनो परिग्रह राखे नही, रखावे नही अने राखताने रुडुं जाणे नही मन, वचन, कायाथी.

॥ एम ए पांचे महाव्रतना मळी २५२ भांगा थया.

२४ चोवीशमे बोले व्रतना भांगा ओगणपच्चाश कहे छे. तिहां प्रथम एक करण ने एक योगथी नव भांगा थाय ते कहे छे. १ मने करी करुं नहीं, २ वचने करी करुं नहीं, ३ कायाये करी करुं नहीं, ४ मने करी करावुं नही, ५ वचने करी करावु नही, ६ कायाये करी करावुं नही, ७ मने करी अनुमोदुं नही, ८ वचने करी अनुमोदुं नही, ९ कायाये करी अनुमोदुं नही.

॥ हवे एक करण ने बे योगथी नव भांगा थाय ते कहे छे. १ मने करी वचने करी करुं नही, २ मने करी कायाये करी करुं नही, ३ वचने करी कायाये

करी करुं नही, ४ मने करी वचने करी करावुं नही, ५ मने करी कायाये करी करावुं नही, ६ वचने करी कायाये करी करावुं नही, ७ मने करी वचने करी अनुमोदुं नही, ८ मने करी कायाये करी अनुमोदुं नही, ९ वचने करी कायाये करी अनुमोदुं नही ॥

॥ हवे एक करण ने त्रण योगथी त्रण भांगा थाय ते कहे छे. १ मने वचने अने कायाये करी करूं नही, २ मने वचने अने कायाये करी करावुं नही, ३ मने, वचने अने कायाये करी अनुमोदुं नही ॥

॥ हवे बे करण अने एक योगथी नव भांगा थाय ते कहे छे. १ मनेकरी करूं नही, करावुं नही, २ वचने करी करूं नही, करावुं नही, ३ कायाये करी करूं नही, करावुं नही, ४ मनेकरी करूं नही, अनुमोदुं नही, ५ वचने करी करूं नही, अनुमोदुं नही, ६ कायाये करी करूं नही, अनुमोदुं नही, ७ मने करी करावुं नही, अनुमोदुं नही, ८ वचने करी करावुं नही, अनुमोदुं

नही, ९ कायाये करी करावुं नही, अनुमोदुं नही ॥

हवे बे करण अने बे योगथी नव भांगा थाय ते कहे छे. १ करूं नही करावुं नही मने करी वचने करी, २ करूं नही करावुं नही मने करी कायाये करी, ३ करूं नही करावुं नही वचने करी कायाये करी, ४ करुं नही अनुमोदुं नही मने करी वचने करी, ५ करुं नही अनुमोदुं नही मने करी कायाये करी, ६ करूं नही अनुमोदुं नही वचने करी कायाये करी, ७ करावुं नही अनुमोदुं नही मने करी वचने करी, ८ करावुं नही अनुमोदुं नही मने करी कायाये करी, ९ करावुं नही अनुमोदुं नही वचने करी कायाये करी ॥

हवे बे करण अने त्रण योगथी भांगा त्रण थाय ते कहे छे. १ करुं नही करावुं नही मने करी वचने क करी कायाये करी, २ करुं नही अनुमोदुं नही मने करी वचने करी कायाये करी, ३ करावुं नही अनुमोदुं नही मने करी वचने करी कायाये करी ॥

॥ हवे त्रण करण अने एक योगथी त्रण भांगा थाय ते कहे छे. १ करुं नही, करावुं नही, अनुमोदुं नही, मने करी; २ करूं नही, करावुं नही, अनुमोदुं नही वचने करी; ३ करूं नही, करावुं नही, अनुमोदुं नही कायाये करी ॥

हवे त्रण करण अने बे योगथी त्रण भांगा थाय ते कहे छे. १ करूं नही, करावुं नही, अनुमोदुं नही, मनेकरी, वचनेकरी; २ करूं नही, करावुं नही, अनुमोदुं नही, मने करी कायाये करी; ३ करूं कही, करावुं नही, अनुमोदुं नही, वचने करी कायाये करी ॥

॥ हवे त्रण करण अने त्रण योगथी एक भांगो थाय ते कहे छे, १ मने करी, वचने करी कायाये करी करूं नही करावुं नही अनुमोदुं नही ॥

॥ सरवाळे एक करण ने एक योगथी नव, एक करण ने बे योगथी नव, एक करण ने त्रण योगथी त्रण तथा बे करण ने एक योगथी नव, बे करण ने

बे योगथी नव, बे करण ने त्रण योगथी त्रण तथा त्रण करण ने एक योगथी त्रण, त्रण करण ने बे योगथी त्रण अने त्रण करण ने त्रण योगथी एक एवं ४९भांगा थया ॥

२५ पच्चीशमे बोले पांच चारित्रनां नाम कहेछे. १ सामायिक चारित्र, बीजो छेदोपस्थापनीय चारित्र, त्रीजो परिहारविशुद्धि चारित्र, चोथो सूक्ष्म संपराय चारित्र अने पांचमो यथाख्यात चारित्र एवं पांच ॥

२६ छव्वीशमे बोले नैगमनय, संग्रहनय, व्यवहार नय, रुजुसूत्रनय, शब्दनय, समभिरूढनय अने एवंभुतनय ए सात नय जाणवा ॥

२७ सत्तावीशमे बोले नामनिक्षेप, स्थापना निक्षेप, द्रव्यनिक्षेप अने भावनिक्षेप ए चार निक्षेपा जाणवा॥

२८ अठ्ठावीशमे बोले उपशम समकित, क्षायोपशम समकित, क्षायिक समकित, सास्वादन समकित अने वेदक समकित ए पांच समकित जाणवां ॥

२९ ओगणत्रीशमे बोले श्रृंगार रस, वीर रस, करुणा रस, हास्यरस, रौद्र रस, भयानक रस, अद्भुत रस, बिभत्स रस अने शांत रस ए नव रस जाणवा ॥

३० त्रीशमे बोले १ वडनीपींपु, २ पींपलनीपींपु, ३ उंबरनां फळ, ४ पींपरीनीपींपु, ५ कठुंबरनां फळ, ६ मधु, ७ माखण, ८ मांस, ९ मदिरा, १० हिम, ११ विष ते अफिण, सोमल प्रमुख, १२ करहा ते रोयडा, १३ सर्व जातनी काची माटी, १४ रात्रिभोजन, १५ बहुबीज फळ, १६ अनंतकाय कंदमुळ, फळ. १७ बोळानुं अथाणुं, १८ काचा गोरसमां करेलां वडां, १९ वेंगण रींगणां, २० जेनुं नाम न जाणता होइयें एवां अजाणयां फळ-फूल, २१ तुच्छ फळ ते चणी बोर. तथा कोहेली वस्तु, अत्यंत काचां फळ, तथा पीलूडां पीचू प्रमुख, २२ चलित रस ते सडेलुं अन्नादिक जेनो काळ पूरो थवाथी स्वाद बदलायो होय, रस चलित थइ गयुं होय ते. ए बावीश अभक्ष्य बर्जवां ॥

३१ एकत्रीशमे बोले एक द्रव्यानुयोग, बीजो गणि नानुयोग, त्रीजो चरणकरणानुयोग अने चोथो धर्म कथानुयोग ए चार अनुयोग जाणवा ॥

३२ बत्रीशमे बोले एक देवतत्त्व, बीजो गुरुतत्त्व, अने त्रीजो धर्मतत्त्व ए त्रण तत्त्व जाणवा ॥

३३ तेत्रीशमे बोले काळ, स्वभाव, नियत, पूर्वकृत- ते कर्म अने पुरुषकार ते ऊद्यम ए पांच समवाय जाणवा.

३४ चोत्रीशमे बोले एक क्रियावादीना एकसो एंशी भेद, बीजा अक्रियावादीना चोराशी भेद, त्रीजा विनयवादीना बत्रीश भेद अने चोथा अज्ञान वादी ना सडसेठ भेद एरीते चार प्रकारना पाखंडीओ छे तेना सर्वमळी त्रणशें ने त्रेसठ भेद श्रीसूयगडांग सू- त्रथी जाणवा ॥

३५ पांत्रीशमे बोले श्रावकना एकवीश गुण कही देखाडे छे. १ क्षुद्रमति वाळा न होय पण गंभीर होय; २ पांचे इंद्री स्पष्ट होय, रूपवंत होय एटले अंगोपांग

संपूर्ण होय; ३ सौम्यप्रकृति वाळो होय, स्वभावे अपाप कर्मि होय; ४ सर्वदा सदाचारी होय माटे सर्व लोकने वल्लभ होय, प्रशंसा करवा योग्य होय; ५ संक्लिष्ट परिणामथी रहित होय, क्रुर चित्त वाळो न होय; ६ इह लोक परलोकना अपायथी एटले कष्टथी बीहतो रहे तथा अपयशथी बीहतो रहे; ७ अशठहोय, परने ठगे नही; ८ दाक्षिण्यता वाळो होय, परनी प्रार्थना भंग करे नही; ९ स्वकुलादिकनो लज्जावंत होय, अकार्य वर्जक होय; १० दयावंत होय; ११ सौम्य-दृष्टि वाळो होय; १२ गुणी जीवोनो पक्षपाति होय; १३ भलि धर्म कथानो ऊपदेश करनार होय; १४ सुशीलादि एवा अनुकूल परिवारयुक्त होय; १५ उंडाविचार वाळो दीर्घदर्शि होय; १६ पक्षपात रहित पणे गुण दोष विशेष-नो जाण होय; १७ वृध्ध पुरुषो जे परिणत मतिवाळा तेने सेवनारो तेनी अनुजाइयें चालनारो होय; १८ गुणाधिक पुरुषनो विनय करनारो ने होय; १९ कह्या गुणनो जाण

होय; २० निर्लोभी थको पोतानी मेळे परोपकार करे; २१ लब्धलक्ष ते धर्मानुष्ठान व्यवहारनो लक्ष जेने प्राप्त थयो होय. ए एकवीश गुण जेनामां होय ते प्राणी धर्मरूपरत्न पामवानी योग्यतावंत कहेवाय. ए एकवीश गुण श्रावकना जाणवा ॥

इतिश्री पांत्रीश बोलनो थोकडो समाप्त.

॥ अथ शीखामणना बोल ॥

१ कोइपण शुभकार्य करतां विलंब करवो नहीं.
२ बोलवामां चतुराइ राखवी, जेम तेम बोलवुं नहीं.
३ कोइ दिवस गर्व करवो नहीं
४ क्षमा अवश्य धारण करवी.
५ घरनुं गुह्य कोइने कहेवुं नही.
६ स्त्री तथा पुत्रनी कुवात कोइने कहेवी नही.
७ सुमित्रथी कांइपण अंतर राखवो नही.
८ कुमित्रनो विश्वास करवो नहीं.
९ प्रेम राखनारी स्त्रीनो पण विश्वास करवो नहीं.

१० कोइपण कार्य करवुं ते विचारीने करवुं.
११ मात, पिता, गुरु तथा महोटा पुरुषनो विनय करवो.
१२ स्त्रीने गुह्यनी वात कदी पण कहेवी नहीं.
१३ पेट भरायाथी भोजननो संतोष करवो.
१४ विद्या भणवामां संतोष करवो नहीं.
१५ दान देतां अकळावुं नहीं.
१६ तपश्या करवामां पाछुं हठवुं नही.
१७ ग्रहण करेली प्रतिज्ञा भंग करवी नही.
१८ अन्यायथी द्रव्य उपार्जन करवुं नही.
१९ शरीरनुं बळ विचार्या विना युद्ध करवुं नही.
२० माठा कार्यथी निवर्त्तवुं.
२१ दुःखना समये धैर्य तजवुं नही.
२२ बगलानी पेरे इंद्रियो गोपवी राखवी.
२३ कुकडानी पेठे प्रभाते सहुथी वहेलुं उठवुं.
२४ अंगथी प्रमाद दूर करवो.
२५ निद्रा चेततां करवी.
२६ चिंतवेलुं कार्य पार पडया विना कोइने कहेवुं नहीं
२७ सासरे चतुराइ धारण करवी अने मुरखाइ तजवी.
२८ गुण लेवानो प्रयत्न करवो.
२९ नीच नरथी पण उत्तम विद्या लेवी.

३० सरखा साथे प्रीति करवी.
३१ क्लेशने स्थानके मौनपणुं धारण करवुं.
३२ महोटा साथे वैर करवुं नही.
३३ लेवडदेवडमां, भोजनमां, विद्या भणवामां, व्यापारमां अने वैद्य आगळ लाज धरवी नही.
३४ क्लेशस्थानके उभुं रहेवुं नही.
३५ अग्नि, गुरु, ब्राह्मण, गाय, कुमारी अने शास्त्रनां पुस्तक एटलांने पग लगाडवा नही.
३६ घी, तेल, दहीं, दूध, प्रमुख उघाडां मूकवां नही.
३७ वैद्य, अग्निहोत्री, राजा, नदी, व्यापारी वाणीयो ए पांच ज्यां न होय त्यां वसवुं नही.
३८ नीचथी विवाद करवो नही.
३९ जेथकी जीवने जोखम थाय ते धनपण वर्जवुं.
४० शत्रुनी उपर पग निर्दय थवुं नही.
४१ मूर्ख, कायर, अभिमानी, अन्यायी अने दुष्ट एटलाने स्वामी करवा नही.
४२ मूर्खने हितोपदेश देवो नही. (धर्मोपदेश तो देवो ज.)
४३ परस्त्रीने सर्वदा वर्जवी.
४४ इंद्रियो सर्वथा वश राखवी.
४५ मूर्ख मित्र करवो नही.

४६ लोभीने द्रव्यथी वश करवो.
४७ छती शक्तिये परनी आशा भंग करवी नही.
४८ गुणविना मात्र आडंबरथी रीझवुं नही.
४९ राजा रीझे तो पण विश्वास करवो नही.
५० एक अक्षर शिखवनारने पण गुरु करी मानवो.
५१ पाणी गळीने तथा जोइने पीवुं.
५२ प्राणांते पण सत्य बोलवुं वर्जवुं नही.
५३ पोताना अवगुण शोधी काहाडवा.
५४ राजानी स्त्री, गुरुनी स्त्री, मित्रनी स्त्री, सासु अने पोतानी माता ए पांच माता जाणवी.
५५ कार्य तथा सत्कार विना कोइने घेर जवुं नही.
५६ वचननुं दारिद्र राखवुं ज नही.
५७ लेखण, पुस्तक अने स्त्री ए त्रण कोइने आपवां नही.
५८ आवक जोइने खर्च करवो.
५९ हरएक विद्या मुखपाठे राखवी.
६० स्वामी प्रसन्न थये गर्वित थवुं नही.
६१ करियाणुं जोया वगर हाथो मेळववो नही.
६२ शस्त्र बांधनार तथा ब्राह्मण प्रमुखने धीरवुं नही.
६३ नट, विटलेल, वेश्या, जुगारीने उधार आपवुं नही.
६४ गुप्त धन देवुं तो होंशीयारीथी पक्का बंदोबस्तथी देवुं.

६५ बे चार साक्षी राख्या विना धन आपवुं नही.
६६ ऊधार लावेलुं धन मुद्दत पहेलांज आपवुं.
६७ घरमां पैसा छतां देवु करवुं नही.
६८ देवुं होय तो ते आपवाना उद्यममां रहेवुं.
६९ प्रीतिवंत साथे प्राये लेवड देवड करवो नही.
७० चोरेली वस्तु मफत मळे तो पण लेवी नही.
७१ दुराचारीने भागीदार करवो नही.
७२ लांघण करवी नही.
७३ खात्रीदारने किलीदार करवो.
७४ आप्युं लीधुं होय ते लखवामां आळस करवी नहीं.
७५ नवनवा गुमास्ता मेहेता (वाणोतर) राखवा नही.
७६ न्यातमां नम्रता राखवी.
७७ स्त्रीने मिष्ट वचनथी बोलाववी.
७८ शत्रुने हरकोइ रीते वश करवो.
७९ मित्र पासे पण शाक्षी विना थापण मूकवी नही.
८० एकाद बे महोटानी ओळखाण अवश्य करवी.
८१ बनतां सुधी कोइनी साक्षी भ[illegible] नही.
८२ केफी वस्तु सेवन करवो नही.
८३ उत्सव मूकी, गुरु अने पितानुं अपमान करी, छोकरांने रोवरावी, तैयार थयेलुं भोजन निभ्रंछी, रुदन सांभळी,

मैथुन सेवी, वामीट करी, समीप आवेलो पर्व अवगणी, दुधनुं भोजन करी एटलां वानां करी आत्महितेच्छुए परदेश जवुं नही.

८४ जे घरमां कोइ माणस न होय ते घरमां जवुं नहीं.

८५ कारण विना पिताना द्रव्यनी आशा करवी नहीं.

८६ परदेशमां आडंबर धारण करवो.

८७ कोइनी वात कोइने कहेवी नही.

८८ माता पितानी आज्ञा लोपवी नही.

८९ माता पितानी सेवा चाकरी मन राखी करवी.

९० गुरु अने माता पिताना दरराज पग दाबवा.

९१ माता पिता आगळ जे कहेवुं ते साचेसाचुं कहेवुं.

९२ माता पिताना धर्मादिना मनोरथ पूरण करवा.

९३ महोटा भाइने पिता सरिखो जाणवो.

९४ भाइनी दुर्दशा दूर करवी, कुमार्गथी निवारवुं.

९५ रोगमां, दुष्काळमां, शत्रुना भयमां, अने राज्यद्वारमां एटले स्थानके भाइनी सहायता करवी.

९६ कोइपण उत्तम कार्यमां भाइने भुलवो नही.

९७ नाटक कौतुक घणा जनोमां स्त्रीने जोवा देवां नही.

९८ स्त्रीने रात्रे बाहेर जवा देवी नही.

९९ स्त्री रीसाइ होय तो तरत मनावी लेवी.

१०० उत्सवना दिवसे सगांसंबंधीने भुली जवां नही.

१०१ दुःख पामतां सगां संबंधीने सहाय करवी.

१०२ सगां साथे कदापि विरोध करवो नही.

१०३ जे घरमां एकली स्त्री होय ते घरमां जवुं नही.

१०४ धर्मना काममां सगाओने जोडवा.

१०५ बगासुं खातां, छींकतां, ओडकार खातां अने हसतां एटले ठेकाणे मुख दाबवुं नही.

१०६ उंधु तथा चितुं सुवुं नही.

१०७ जमतां छींक आवेतो तरत पाणी पीवुं.

१०८ उभे उभे पीसाब करवो नही.

१०९ उभे उभे पाणी पीवुं नही-

११० सुती वखते छाती पर हाथ राखवो नही.

१११ कन्या सारा कुळमां आपवी, दुखी कुळमां न आपवी.

११२ कन्यानुं द्रव्य लेवुं नही.

११३ रोगी, वृद्ध, मूर्ख, दारिद्री, वैरागी, क्रोधी अने न्हानी वयनो एटलाने कन्या आपवी नही.

११४ महोटो पुरुष घेर आवे तो उभा थइ सन्मान देवुं.

११५ सहवास अने मित्राचारी पंडितो साथे राखवां.

११६ नवांनवां शास्त्र वांचवानो अभ्यास जाधु करवो.

११७ कोइपण ग्रंथ भणतां अधूरो मूकवो नही.

११८ पोताना मुखथी पोतानी प्रशंसा करवी नही.
११९ छता पराक्रमे निरुद्यमी थवुं नही.
१२० कपटीना आडंबरनो विश्वास करवो नहिं.
१२१ गइ वस्तुनो शोक करवो नहिं.
१२२ शत्रु होय तेना पण मरण समये शमशाने जवुं.
१२३ शूरवीर थइने निर्बळने दुःख देवुं नही.
१२४ अति कष्टे पण आत्मघात करवो नही.
१२५ हास्य करतां पण कोइनुं मर्म प्रकाशवुं नही.
१२६ हास्य करतां कोइ उपर क्रोध करवो नही.
१२७ बे जण विचार करता होय त्यां जवुं नही.
१२८ पंच नाकारो करे ते काम करवुं नही.
१२९ मोठुं काम करी हर्ष पामवो नही.
१३० तपश्या करी क्षमा धारण करवी.
१३१ भणेलुं शास्त्र नित्य प्रत्ये संभारता रहेवुं.
१३२ सूवुं, मैथुन, निद्रा, आहार, ए संध्या समये वर्जवां.
१३३ सर्वनी साथे ओळखाण पीछाण राखवी.
१३४ भोजन कर्यांने एक प्रहर पूर्ण न थयो होय एटलामां फरी भोजन करवुं नही, तेमज भोजन कर्यां पछी बे प्रहर थाय के फरी जमी लेवुं परंतु बे प्रहरथी उपरांत भूख्युं रहेवुं नही.
१३५ स्त्रीनां वखाण तेना मरण पछी करवां.

१३६ निर्लज स्त्री साथे हास्य करवुं नहीं.

१३७ तडकेथी आवी तरत पाणी पीवुं नहीं.

१३८ अर्द्धरात्रे उंच्चस्वरे गुह्यनी वातो कहेवी नहीं.

१३९ भोजननी वच्चे अने अंतमां जळ पीवुं.

१४० अजीरण थाय तो एक बे टंक भोजन वर्जवुं.

१४१ हर्षना समयमां शोकनी वात तजवी.

१४२ कोइ क्रोधना आवेशथी निष्टुर वचन आपणने आवी कहे तो पण न्याय मार्ग मूकवो नहीं.

१४३ माता, पिता, गुरु, शेठ, स्वामी व अने राजा एटलाना अवगुण बोलवा नहीं.

१४४ मूर्ख, दुष्ट, अनाचारी, मलीन, धर्मनी निंदा करनारो, कुशीलीयो, लोभी अने चोर एटलानो संग क्यारे पण करवो नहीं.

१४५ अजाण्या माणसनी कीर्ति करवी नहीं.

१४६ अजाण्या माणसने पोताना घरमां राखवो नहीं.

१४७ अजाण्या कुळ साथे सगाइ करवी नहीं

१४८ अजाण्या माणसने चाकर राखवो नहीं.

१४९ पोताथी म्होटा माणस उपर कोप न करवो.

१५० म्होटा माणस साथे क्लेश करवो नहीं.

१५१ गुणवान माणस साथे वाद कदी करवो

१५२ दारिद्र आवे आगली कमाइनी इच्छा राखे ते मूर्ख.
१५३ पोताना गुणनां वखाण करे ते मूर्ख.
१५४ माथे देवुं करीने धर्म करे ते मूर्ख.
१५५ धन आपीने मागे नहीं ते मूर्ख.
१५६ स्वजन साथे विरोध करे अने पारका लोक साथे प्रीति करे ते मूर्ख जाणवो.
१५७ न्याय मार्गे धन उपार्जन करवुं.
१५८ देश विरुद्ध कार्य न करवुं.
१५९ राजाना वेरीनी संगत न करवी.
१६० धणा माणसो साथे विरोध न करवो.
१६१ भला पाडोसीनी पासे रहेवुं.
१६२ पोतानो धर्म मूकवो नहि.
१६३ पोताने आशरे रह्यो होय तेनुं हित करवुं.
१६४ खोटा लेख लखवा नही.
१६५ देव गुरुने विषे भक्ति राखवी.
१६६ दीन अने अतिथिनी बनती सेवा करवी.
१६७ जे भाग्यमां हशे ते मळशे एवो भरोसो राखीने उद्यम मूकी देवो नहि.
१६८ सारी नरसी वस्तु भेळी कर वेचवी नहि.
१६९ आपदानुं वर्जन करवा राजानो आश्रय लेवो.

१७० तपस्वी, कवि, वैद्य, मर्मना जाण, रसोइ करनार, मंत्रवादी अने पोताना पूजनीक एटलाने कोपाववा नहि.

१७१ नीचनी सेवा आचरवी नहि.

१७२ विश्वासघात करवो नहि.

१७३ सर्व वस्तुनो नाश थतो होय तोपण पोतानुं वचन अवश्य पाळवुं.

१७४ धर्मशास्त्रना जाण पासे बेसवुं.

१७५ कोइनी निंदा करवी नहि.

१७६ मार्गो चालतां तंबोळ पण खावां नहि.

१७७ आखी सोपारी दांते करी भांगवी नहि.

१७८ पोते वात कही पोतेज हसे, जेम तेम बोले, इह लोक परलोक विरुद्ध काम करे ए मूर्खना चिन्ह छे.

१७९ उपद्रवना स्थानके रहेवुं नहि.

१८० द्रव्यानुसारे वस्त्रादिक पहेरवां.

१८१ लोक निंदा करे ते काम करवुं नहि.

१८२ खोटां तोलां, खोटां मापां राखवां नहि.

समाप्त.

जैनसमाचार ऑफिस तरफथी बहार पडेलां पुस्तको

हींदी भाषाके ग्रंथ.

०—४—० सप्तरत्नो
०—४—० सद्गुणप्राप्तिके उपाय
१—०—० धर्मतत्वसंग्रह
०—४—० संसारमें सुख कहां है ? भाग १ ला
०—४—० ,, ,, भाग २ रा
०—४—० सच्चे सुखकी कुंजीओ
०—४—० नमीराज (नॉवेल)
१—८—० रामरास (केसराजजी कृत-बहुत उपदेशी है)
०—४—० धर्मसींहबावनी टीका साथ
०—४—० कबीरजीके अध्यात्मीक पदो भाग २ रा.

देवनागरी लीपी अने गुजराती भाषानां पुस्तको.

०—४—० सम्यक्त्व (धर्मका दरवाजा)
०—२—० श्रावकनी आलोयणा
०—४—० स्वरशास्त्र
०—२—० कल्याणमंदीर (मुलपाठ टीका अर्थ साथ)
०—२—० मोरबी, रतलाम, अजमेर और जलंदर कॉन्फरन्सके हेवाल हरेकके. (चार इकठे मंगानेवालेको ०—८—० मे दियाजायगा

गुजराती लीपीनां पुस्तको.

०—४—० संसारमां सुख क्यां छे? भाग १ लो.
०—६—० संसारमां सुख क्यां छे? भाग १-२ भेगो
०—६—० सती दमयंती (नॉवेल
०—२—० बार व्रत
०—८—० सदुपदेशमाळा भाग १ लो
०—६—० खरा सुखनी कुंचीओ
०—८—० नमीराज (नॉवेल)
०—६—० सद्गुणप्राप्तिनो उपाय
०—८—० धर्मतत्वसंग्रह
०—४—० दीव्ययात्रा (नॉवेल)
०—४—० हितशिक्षा
०—५—० प्राणी हिंसा अने प्राणी खोराक निषेधक
०—४—० सुदर्शन (नॉवेल) भाग १ लो
०—२—० मोतीकाव्य
०—२—० श्रावकनी आलोयणा

आ सिवाय हरेक जातनां पुस्तको, दवाओ, कापड, फरनीचर, धातुना वासण वगेरे फक्त नामनुं ज कमीशन लेइ मोकनार:—

सारंगपुर—अमदावाद }

पोपटलाल मोतीलाल शाह.

जैन बुकसेलर अने कमीशन एजन्ट

खरीदवा लायक बीजां उत्तम पुस्तको

	रु. आ.
आचारंगसूत्र. मूळ सहित आवृत्ति बीजी. भाषांतर.	४—
दशवैकालीक सूत्र. आवृत्ति बीजी.	२—
वर्धमान देशना भाषांतर.	२—
छुटक अध्ययनो.	०—
सामायिक प्रतिक्रमण सूत्रार्थ.	०—
पचीस बोलनो थोकडो. (प्रकरण संग्रह).	१—
वैराग्य शतक. भाषांतर. आवृत्ति त्रीजी.	१—४
सामायिक प्रतिक्रमण सूत्र. आवृत्ति त्रीजी.	०—२
नित्य नियमनी पोथी आवृत्ति दशमी,	०—२
पंचपदानुपूर्वि आवृत्ति त्रीजी.	०—१
बृहदालोयणा आवृत्ति त्रीजी.	०—२॥
श्री महावीर स्तुति.	०—४
श्री सामायिक सूत्रने आनुपूर्वि.	०—०॥
कमलप्रभा. महा निशिथनु पांचमुं अध्ययन.	०—५
श्री जैनपाठशाळा भाग १ लो.	०—६
ढाळसागर (हरीवंश प्रबंध)	३—०
प्रबंध चींतामणी (जैनीराजानो इतिहास)	२—०
संघपटक (संघे केवी रीते वर्तवुं)	२—८
सीद्धांतसार (तेरापंथीनी चर्चा)	३—०
जैन पंचांग (१८८७५ वर्षनुं)	१—०

हरेक जातना पुस्तको, दवाओ, कापड, फरनीचर वगेरे मोकलनार

सारंगपुर—अमदावाद } पोपटलाल मोतीलाल शाह.

बुकसेलर अने कमीशन एजन्ट